

Mahşerin Kayıp Atlıları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Nisan 2025

Gönül öykündü kayalara
Düşen zerrelere alıp nasibini
Çekti içini derinden.
Mahmuzlandı isyan
Kanatlı düş bekçileri görevde:
Çok mu vardı sabaha
Tamah edip güneşe
Zanların uyuduğu gölge misali
Her evre, her sekant, her kible...
Asılsız değildi hiç biri:
Ayrı ayrı uyutulan kuytularda
Lezzetli bir son diledi Tanrıdan
Uçuşan börtü böcek
Esefle kınadı iç geçiren sesimi
Öbek öbek palazlanan rüyalar
Kovuşturulan lanet en derinde.

Lacivertin uğultusu çörelendi
Siyahın zaferi idi matem madem
Kıyılarında ölümün sürüklendi en elzem rükû
Varlığın hicvine tutsak
İblis çağlarken:
Tutanaklara geçirin.

Lav edilmişti evren erkenden
Kuytuların zafiyetine sokulan
Gölgesi kötülüğün
En diri acı, en görkemli son
Bir başı olmayan hikâyeden çıkıp da yola.

Tahayyül etmek nasıl ki imkânsız
Tebaasında şehrin
Şiirler patlatılır dinamit misali.
Zehrini akıtan zemherilerde uyuyan
Yedi verenler.

Mahşerin kayıp atlıları
Gidip de dönmeyi tehir eden.
Ufkuna sığınıp yarının
Dünün mezarında kıyasıya
Yer kapan zalimin mahareti.

Bir düş bekçisi hâsıl olan ansızın
Tutuklu düşlerin temaşasında
Yana yakıla zarf atan mutluluğa
Diyetler ödendikçe
Varlığın emaneti sadece Tanrıya.

Uyuduk uyuyalı geçmez oldu zaman
Yalpalaya yalpalaya
Yaşlanan benliğin titrek rüzgârı
Asılı mademki en tepede
Varlık olup da kepaze
Bir rüzgârın koynunda uyuduk:
En şaibeli yangınları yoksa biz mi kundakladık?
Güzele delalet lacivertin tayini
Israrcı kaderle sunumunda esefin
Gölgesinden korkan nice zalimin
Baş tacı idi o:
Adı mazlum adı kanayan;
Yaralı göğün kanatlarına serpilen
Umut niyetine.

Gökten bile kaygılı yeryüzü
Kopup gelen dünlerin zaafına yenik düşen
Sihirli zaferi ile aldatılan, vakur beşer
Kiminde hakkaniyet saklı
Kiminde yok tek kusur.
Şimdiyi biteviye tetikleyen mevsimin
Kodaman ruhuna konduk konalı
Ereceğiz hidayetin buğulu mahremine
Kayıtlara geçen her ölümü
Saklarken cebimizde
Cılız bir neşe peyda olan,
Kavuşmak adına

Kaybolan dnlerimizin rahmetine.